

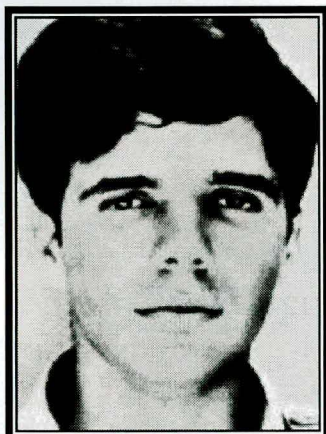


ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

סגן משנה שמואל וודיסלבסקי ז"ל



בן שולמית ויחיאל

נולד בחיפה

בתאריך ז' באייר תשט"ו, 29/4/1955

התגייס ביולי 1973

שרת בחיל האוויר

נפל בעת מילוי תפקידו

בתאריך ד' בטבת תשל"ה, 18/12/1974

נקבר בבית העלמין הצבאי בקרית שאול

אזור: 1 חלקה: 9 שורה: 5 קבר: 22

הותיר אחריו הורים, אח ואחות

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן יחיאל ושולמית, מניצולי השואה. נולד ביום ז' באייר תשט"ו (29.4.1955) בחיפה. למד בבית-הספר היסודי 'ארנון' שבתל-אביב, המשיך וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון עירוני ד' שבעיר. מולה היה תלמיד מצטיין, אהוב ונערץ על מוריו ועל חבריו. הוא מילא במסירות תפקידים רבים שנטל על עצמו והיה ראש ועד הכיתה ויושב-ראש מועצת-התלמידים. בבית-הספר התיכון המשיך ללמוד ולהצטיין, ועם-זאת הרחיב את פעולותיו החברתיות. הוא היה פעיל בחוג גדנ"ע-אוויר. השתתף בקורס לפיסיקה באוניברסיטת תל-אביב. מילדותו ניגן בכינור. מולה היה חובב-ספורט. הוא אהב את הטבע, הצטרף לחברה להגנת הטבע והרבה לערוך טיולים בארץ, כשהוא מנציח את רשמיו בתצלומים. אחרי גמר הלימודים בכיתה השביעית נסע מולה עם ידידו לטיול באירופה וחזר הביתה בוגר יותר ובעל אופקים רחבים יותר. בעת לימודיו בכיתה השמינית הקים עם חבריו את גרעין הנח"ל 'יחמור' והיה הרוח החיה בו. הוא המשיך לשמור על קשר הדוק עם הגרעין ועם חבריו גם בעת שירותו הצבאי, נפגש עמם ועזר להם ללבן בעיות שונות בקשר לעתידו של הגרעין.

מדברי חבריו עולות תכונותיו הבולטות של מולה: יושר, כושר אנליטי, מנהיגות המקרינה על כל הסובב אותו, אהבת המולדת ואהבת הזולת.



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

מנהל בית-הספר התיכון מספר: "בתפקידו בחברת התלמידים ניסה מולה תמיד לבחון את הדברים ולחפש את החיובי והרצוי. ישר-דרך, בהיר מחשבה ונוח לבריות - כך ראינו את מולה גדל ומתפתח. פעמים רבות היה בא לבקש ממורי בית-הספר שיתחשבו בתנאים מיוחדים ולנהוג לפני משורת-הדין כלפי תלמיד שסרח. מולה היה בעל ערכים רבים - אישיים וציבוריים. הוא הניח יסוד למועצת התלמידים והשאיר אחריו מסורת".

מולה גויס לצה"ל ביולי 1973 והתנדב לחיל-האוויר. לאחר הטירונות נשלח לקורס-טיס בבית-הספר לטיסה של צה"ל. הוא התקדם בהצלחה רבה בדרגות השונות של הקורס וסיים בהצלחה קורס-צניחה. בקורס הטיס הכיר חברים חדשים שידעו להעריך את צלילות מחשבתו, את שיקול-דעתו ואת השקט הפנימי שבו. הוא התבלט בכושר-המנהיגות שלו ונבחר לנציג מפקדת החניכים של קורס הטיס. מספר חברו לקורס: "מולה היה תמיד מקובל על כולם, עזר לכולם, נמצא עם כולם ונעים היה להימצא בחברתו ולשוחח אתו. היה איש-שיחה נעים וחבר טוב. בויכוחים היה הוא המפשר בין העמדות, ושיקול-דעתו היה הגורם המכריע. אני לא זוכר שאי-פעם רב עם מישהו. את דבריו סיים תמיד בחיוך כובש ללבות. כשנזקקתי לעצה מחבר טוב נועצתי במולה, כי היה לו לב זהב." בעת שירותו הצבאי הרבה מולה לטלפן הביתה, לדרוש בשלום בני-המשפחה ולספר על חוויותיו ועל הרגשתו.

ביום ד' בטבת תשל"ה (18.12.1974) נפל מולה בעת מילוי תפקידו בדרום הארץ. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבקרית-שאול. השאיר אחריו הורים, אח ואחות. אחרי נפלו הועלה לדרגת סג"מ.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד-היחידה: "מולה, אשר היה כה מסור, חביב ואהוד על חבריו ועל מדריכיו, נפל והוא רק בתחילת דרכו. הוא בחר בדרך של התנדבות לשרת את מולדתו ובהלכו מאתנו השאיר אחריו חלל ריק שיקשה עלינו מאוד למלאו. הורגלנו לחיוכו הצנוע לאישיותו השופעת בקרבנו ולהרגליו הנהדרים".

מאמר על אופיו של מולה ועל קורות-חייו, ומכתבי חבריו לבית-הספר ולצבא ראו אור בספר 'פרחים עצובים' - לזכר בוגרי בית-הספר התיכון עירוני ד' שבתל-אביב.